

Felszólalások

Nem először láthatjuk Magyarországot nemzetközi intézmények kereszt tűzébe. Egy jó példa erre az 1934-es Marseille-i merénylet ahol Alexander szerb királyt és a francia külügyminisztert Louis Barthou-t halálosan megsebesített egy macedon gyilkos. Akkor jutott a Nemzetgyűlés francia kiküldöttjének Pierre Lavalnak eszébe hogy ezt a bűntettet Magyarország nyakába varrja, és elérje hogy szülőföldünket mint terrorizmust támogató országot a világszervezet megbélyegezze. Ehhez a gondolathoz a Kisantant de főleg a cseh Eduard Benes nagy lelkesedéssel csatlakozott. De arra nem számítottak, hogy gróf Apponyi Albert halála után egy nagyon tehetséges, új vezető Eckhardt Tibor vette át a magyar ügyek intézését Genfben. Akkor a közgyűlés elnöke éppen Benes volt, aki már nem tudta magyarellenes véleményét megzabolázni, amit Eckhardt azonnal kihasználta és sikeresen kérte, hogy az erősen részrehajló cseh politikus lépjen le az elnöki katedráról. Horthy Miklós kormányzó úr azzal búcsúztatta Eckhartot, hogy „ezek már mindent elvettek tőlünk, most a becsületünket is el akarják venni”.

De ugorjunk át Ausztráliába ahol ez év áprilisában a canberrai kormány pénzügyminisztere a parlamentben benyújtotta az évi költségvetést. Akik a beszédet a TV-ben nézték észre vehették, hogy a miniszter háta mögött egy fiatal nagyon csinos képviselő hölgy ült akit a miniszter a beszéde alatt rendszerint nem takart el. Arról nincs hírünk, hogy hány ember nézte a politikust és hogy ez az ülésrend mennyire befolyásolta a költségvetés népszerűségét. De csak kicsit meglepő, hogy amikor az ausztrál munkáspárti ellenzék vezére a költségvetés válaszára szólásra emelkedett, akkor Bill Shorten mögött ott ült egy nagyon szép fiatal képviselő angyalka aki jelenlétével segítette az ellenzék vezetőjét.

Ennek az ausztrál történetnek van egy magyar dimenziója - mondhatnánk előzménye 1934-ben amikor a Népszövetség december 10-én a „magyar terrorizmus”-ról tárgyalt. Eckhardt emlékirataiban kiemeli a román kiküldött Titulesku beszédét. A mézzel és méreggel kevert szónoklatban a román diplomata a „legjobb barátjának” nevezett gróf Apponyi Albert emlékét méltatja és összehasonlitja azt az „élő katedrálissal” azzal a haszontalan utóddal (Eckhardt) aki teljesen megváltoztatta a diszkurzus stílusát a világszervezetben. Udvariasság eltűnt, helyette ma durva provokáció és keresetlen állítások találhatók – mondta Titulesku.

Eckhardt-ot az osztrák kiküldött figyelmeztette, hogy román részről heves magyarellenes támadás várható. Titulesku helyet cserélt Benessel, így szemben ült a magyar küldöttséggel. Eckhart a népszerű, gyönyörű szép titkár kisasszonyát akinek a delegátusok a Miss Jankapuszta becenevet adták (Jankapusztán volt az a tábor ahol a magyar kormány a délszláv menekülteket elszállásolta) Eckhart mögé ültette. Amíg a vad magyar és Eckhardt ellenes román támadás folyt a magyar kiküldött szivarozott, rendezte a papírjait oda sem fűtyült Titulescu. De Miss Jankapuszta folyamatosan bájos mosollyal nézte a román politikust, aki végül zavarba jött és az Eckhartnak szánt düh annak a galériának ment amely már látta, hogy mire megy a játék és jól mulatott rajta. Közben az angoloknak is elég volt ez a sok marha beszéd, és tudván azt, hogy Titulescu nagyon nem bírja a hazatot, Anthony Eden (később brit miniszterelnök) kinyitott néhány ablakot az oláh diplomata mögött.

Az 1934-es magyarellenes támadás kudarcot vallott. Eckhart Tibor 1945 után Amerikában telepedett le, és ott jelentős szerepet játszott az emigrációban.

Kroyherr Frigyes
